

което се приема и отъ графа Корти съ тая само разнища, че италианският пълномощникъ изявява при другото и това желание, шото въпроса за данъка да се изучи въ едно време съ въпроса за дълга.

Графъ Шуваловъ предпочита италианският текстъ, защото той дава на Европа възможност не само да се произнесе върху въпроса въ своето време, нъ и да се произнесе съ нълно знание на работата; когато напротивъ турският текстъ се ограничава да установи единъ принципъ, който не може еднакво да се приеме отъ цѣль свѣтъ. Принципа на пропорционалната съ доходитѣ часть се види на Н. Прѣвосходителство за твърдѣ погрѣшенъ. За расходитѣ нищо като не се помянува, то лесно би могло да се помисли. че колкото сж по голѣми расходитѣ на България, толкова тя по малко ще участвува въ дълга. Ще каже съразмѣрността съ доходитѣ не може да служи за вѣрна и сигурна база, защото безъ излишекъ въ доходитѣ не може да има и участвование въ дълга.

Графъ Корти казува, че той е готовъ да гласоподава за турското предложение и че своето е направилъ съ единчката цѣль да съедини върху него болшинството на гласоветѣ въ конгреса.

Г. Вадингтонъ желае да чуе отъ рускиятъ прѣдставители, при-приематъ ли тѣй началото, че една часть отъ дълга на Турция трѣба да падне върху България, и Графъ Шуваловъ отговаря, че Руссия не ще се въспротиви на това, ако цѣла Европа го намѣри за справедливо.

Предъ видъ на това изявление г. Вадингтонъ приема италианската редакция.

Като се подложи прѣдложението на графа Корти на гласоподаване, Лордъ Салисбюри помоли да се забѣлжи въ протокола, че Англия гласува за турското прѣдложение и се присъединява къмъ италианското само въ такъвъ случай, ако турското не добие вишегласие.

Кара Теодори наша казва, че като взема предъ очи намѣренieto на конгреса да обърне внимание на исказаното отъ него начало, той се отрича да настоява върху текста на своето прѣдложение и приема италианското прѣдложение, което не е противно на неговата мисль, понеже думата справедливостъ означава пакъ съразмѣрностъ.